

વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
પ્રાંતી કૌપીરાઈટ-સાઈ ૧૫૪૪૮૮

જામનો દૂત

દાઝના શીશમાં મોતના પડછાયા પડે છે. એના એક એક ધુંટડામાં રૌરવ નર્કના કીડા ખદખદે છે. જરાક સરખો એનો સ્વાદ લો એટલે એ તમને ચોરી કરતાં શીખવશે, લૂંટ કરતાં શીખવશે, વ્યભિચાર કરતાં શીખવશે, ખૂન કરતાં શીખવશે. એક વખત તમારા ઘરમાં દાઝને આવવા દે અને તમારી સ્ત્રીનાં મોં ઉપરથી આનંદ ઊડી જશે. એક વખત તમારા ઘરમાં દાઝને આવવા દો અને તમારાં બાળકો જ આજ આનંદથી નાચે ફેટે છે તે તે ધડીથી કારમી ચિચિ-ચારીઓ પાડતાં થઈ જશે. માણસનું એ સત્યાનાશ વાળે છે, સ્ત્રીને એ ચોધાર આંસુએ રોવડાવે છે અને તમારાં બાળકોની એ ઘોર તૈયાર કરે છે.

પારામારીમાં ધવાઈ મરતા હશે કે રણમેદાનમાં તલવાર
1. કપાઈ મરતા હશે તેના કરતાં કેટલાયે વધારેના
ડના એક જ પ્યાલાથી જતા હશે તે ભગવાન બાણે !
એક જ પ્યાલાએ લાખો કરોડોને ભોંયભેગાં કર્યાં છે,
ડોનું સત્યાનાશ વાળ્યું છે. લીલાં ખેતરો ઉજ્જડ
11 તે દાઝના પ્રતાપે; મોટી મોટી મહેલાતો જમીન-
પદ ગઈ તે દાઝના પ્રતાપે; મોટા મોટા બાદશાહોનાં

રાજ્ય ધરતીના પડ પરથી ઊખડી ગયાં તે દારૂના પ્રતાપે. આ ગાંડાની ધરિપતાલો, આ લશ્કરગાઓના અખાડાઓ, આ વેશ્યાઓનાં નરકાગારોઃ એ બધો દારૂનો પ્રભાવ છે ! આજ પોતાના કમાતા દીકરાને જોઈને રાજરાજ થઈ જતો બાપ કાલે દારૂ પીએ છે ને દીકરા પર કુહાડી ઉગામે છે. આજ સૂર્યચંદ્રને સાક્ષી રાખી પોતાની પત્નીને જીવતાં સુધી પાળવાની પ્રતિજ્ઞા કરતો પતિ કાલે દારૂ પીએ છે ને પત્નીને મારી નાખે છે ! આજ પોતાના નાનકડા બાળકને ચુંબન દઈ રમાડતો પિતા કાલે દારૂ પીએ છે ને તે બાળકને તેની માતાની ગોદમાંથી ઊંચકીને જમીન પર અક્ષણે છે ! હજી ગર્ભ કાલે જ આ માણસની આંખમાં કરુણાનો સાગર ઊછળતો હતો, આજ તે કેમ આવો ઘાતકી થઈ ગયો હશે ?

દારૂનાં દીપાંટીપાંમાં માણસનાં આંસુ ભર્યાં છે. એમાં પત્નીના નિસાસા છે, બાળકની ચિચિયારી છે, અને માતાનાં છાતીફાટ કરુણ રૂદન છે. એને અડે છે એ મોતને અડે છે - દુઃખ અને મોત એ જ એને વરદાન છે.

પેલા પીછા આગળ કોઈ ચિંથરેહાલ માણસ આવે છે. એના ગાલમાં ખાડા પડી ગયા છે, એની આંખ ઊંડી ઊતરી ગઈ છે, અને એની ખૂંધ વાંકી વળી ગઈ છે. એનો ચહેરો જરા બિહામણો લાગે છે. શ્વાસ લેતો લેતો એ ધીમે પગલે લથડતો આવે છે. એને એક ધક્કા મારો તો પડી જાય એવો

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૫૪૯૯ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ~~મહાજો~~ દુલ

વિષય સં: ૪૪૪

હાર્ડનો શીશો

હાર્ડના શીશામાં મોતના પડછાયા પડે છે. એના એક એક ઘુંટડામાં રૈરવ નક્કીના કીડા ખદખદે છે. જરાક સરખો એનો સ્વાદ લો એટલે એ તમને ચોરી કરતાં શીખવશે, લૂંટ કરતાં શીખવશે, વ્યભિચાર કરતાં શીખવશે, ખૂન કરતાં શીખવશે.

એ જણાય છે. એ આવે છે ને પીઠા આગળ ખીજ બે જુવાનો ઘરકીટાઘટ થઇને ઊભા છે તે તરફ જાય છે. પેલા જુવાનો એના દેદાર તરફ જોઈને હસે છે અને દારૂની ખાટલી તરફ પોતાના હાથ લંબાવે છે. પેલો વળી ગયેલો માણસ આ જુવાનોના હસવાથી તપી જાય છે અને પેલાઓને ચોંકાવી નાખે એવા કટોર અવાજ તેમને કહે છે:-

“ભાઈઓ ! તમે મને હસો છો શું? હું વાંકો વળી ગયો છું તે? હું પણ પહેલાં તમારી પેઠે જ છાતી કાઢીને ટટાર ચાલતો હતો અને ધરતીને ધ્રુજવતો હતો. આ મારું મોંદું તમારા જવું જ હસમુખું હતું. આ ગાલમાં ખાડા દેખાય છે તે પણ ત્યારે તો ભરેલા હતા. અને ચહેરો પણ તમારી પેઠે લાલધૂમ રહેતો. મારે પણ ઘર હતું, ખાર હતું, સગાં હતાં, મિત્રો હતા. અપ્સરા જેવી સુંદર સ્ત્રી હતી. બે ઘડી રમાડયાં કરીએ એવાં ફૂટડાં ખાળકો પણ હતાં. પણ આ પીધેલ ખાપની નજર આગળ એ ફૂલ જેવાં ખાળક કરમાઈ ગયાં, મરી ગયાં. આ પીધેલ ખાપે શું ઝોણું જોયું છે ? જ ઘરમાં એક વખતે અમે બધાં પ્રેમપૂર્વક જીવન ગાળતાં હતાં તે ઘરમાં મેં દારૂના શીશાની કુસ્તી કરાવી. જ ઘરમાં અમૃતના ઘડા ભર્યા હતા તે ઘરમાં મેં હળાહળનાં ખાળોચિયાં ભરાવ્યાં. આજે મરવા વાંકે ફૂંસો ખાવાં જેવી મારી સ્થિતિ છે ! સ્ત્રી ગુજરી ગઇ છે, ખાળકો મરી ગયાં છે,

“ભાઈઓ ! તમે મને હસો છો શું ? હું વાંકો વળી ગયો છું તે ? હું પણ પહેલા તમારા પેઠે જ છાતી કાઢીને ટટાર ચાલતો હતો અને ધરતીને ઘુજવતો હતો . . . પણ એક વખત મેં દારૂનો પ્યાલો પીધો ને તેની સાથે સાથે દુઃખ અને મોતને મેં મારે ઘેર નોતર્યા .”

મકાન જમીનદોસ્ત થયું છે. આ દુનિયામાં મોત સિવાય હવે મારો કોઈ બેલી રહ્યો નથી. આ શાથી ? એક વખત એક મિત્રના આગ્રહથી એક ખાલો દારૂ પીધો ને તેની સાથે સાથે દુઃખ અને મોતને મેં મારે ઘેર નોતર્યા”

એની જીભ બંધ થઈ ગઈ. એના હાથપગ પણ થંભી ગયા. અને તે ઊંચે ટગર ટગર જોઈ રહ્યો. પેલા બે જુવાનો અને બીજા એકઠા થઈ ગયેલા લોકો એકી ટશે તેના તરફ જોઈ જ રહ્યા હતા. તે પણ કાંઈ બોલી શક્યા નહિ. તેઓ કાંઈ ખૂંધે તે પહેલાં તો તે કોણ જાણે ક્યાં અતોપ થઈ ગયો !

અને એવા દેખાવ તો પીડાનાં પીપ આગળ સેંકડો અને લાખો બને છે. જને આંખ છે તે જોઈ શકે છે. તમને આંખ છે ?

એક દિવસ એક ધંધાદારી માણસ દારૂના પીડા આગળ આવી ચઢ્યો. પીડામાં પેસી તેણે પાશેર દારૂ માગ્યો. પીપની ચકલી ફેરવતાં ફેરવતાં પીડાવાળાએ કહ્યું : “ કેમ અડ્યા એકલો ! તારા કોઈ દોસ્તદારને તો લઈ આવ ? ” પેલો કહે છે : “ હું કાંઈ રોજ પીતો નથી. મારે પણ ધરબાર છે. ચાર અક્ષર હું ભણ્યો છું. મારે પણ નાક છે ! ” આ સાંભળીને પીડાવાળો જરા રોષબંધ પણ તિરસ્કારથી બોલ્યો : “ રામ, રામ ! જોઈ છેને છ મહિના પછી તું કેવો રહે છે ? ”

આ પછી એક વરસ વીતી જાય છે. હવે તો એ પાકો ગરાડો થઈ ગયો છે. એનાં કપડાં ફાટી ગયાં છે, ધરબાર

મોત અને દારૂ : બે ગોઠિયા
 બન્ને દોસ્તો શિકાર શોધવા નીકળ્યા છે. અનેક
 લાલચો આપી ભોળાભલા માણસોને તે લલચાવે છે.
 તમે તો એના પંઝામાં નથી સપડાયા ને?

વગરનો ભટકતો ભામટો થઇ પીઠા આગળ લીખ માગે છે. એક દિવસ તેને જોઈ પેલો પીઠાવાળો કહે છે: “કમ અટ્યા! તારા દોસ્તદારને લઇને આવ્યો છે કે?” પણ પછી જરા દયા આવતાં કહે છે: “આવ ભાઈ આવ, એક પ્યાલી જરા ચઢાવી જા.” પણ ત્યાં તો પેલાની આંખમાં તેજ ચમકે છે ને જરા ખુમારી આવે છે. તેને પોતાની પહેલાંની સ્થિતિ સાંભરે છે, ધરખાર યાદ આવે છે ને તેનાથી નીસાસો નાંખાઈ જાય છે. પછી તે પહેરેલાં કપડાં જુએ છે, એનું ગીરે મુકાયેલું ખેતર જુએ છે. અને ધર ઉપર તકાદો કરતા લેણદારોનું ધાડું જુએ છે. એની આંખ ખુલી જાય છે. એટલામાં એના હાથમાં દારૂનો પ્યાલો આવીને પડે છે! એ ચમકીને ખૂમ પાડી ઊઠે છે: “દારૂ! દારૂ! તેં જ મારું સત્યાનાશ વાળ્યું!” એમ કહી પ્યાલો જોરથી જમીન પર અફાળે છે, પીઠામાંથી બહાર નીકળી જાય છે અને મૂઠી વાળી નાસે છે! ધ્રુવી તેણે કદી પીઠાનું મોં જોયું નહિ.

લોકો કહે છે કે લડાઈ એ ભયંકર વસ્તુ છે. એથી લાખો માણસો લંગડા થઇ જાય છે, લાખો અનાથ વિધવાઓ આંસુ પાડતી થઇ જાય છે અને લાખો બાળકો માબાપ વિના ભૂખે ટળવળતાં થઈ જાય છે. આ બધું સાચું છે. પણ ભગવાન જાણે છે કે આ દારૂની લતમાં લડાઈ કરતાં યે કેટલાં વધારે માણસો રીબાઇ રીબાઇને કમોતે

મોત

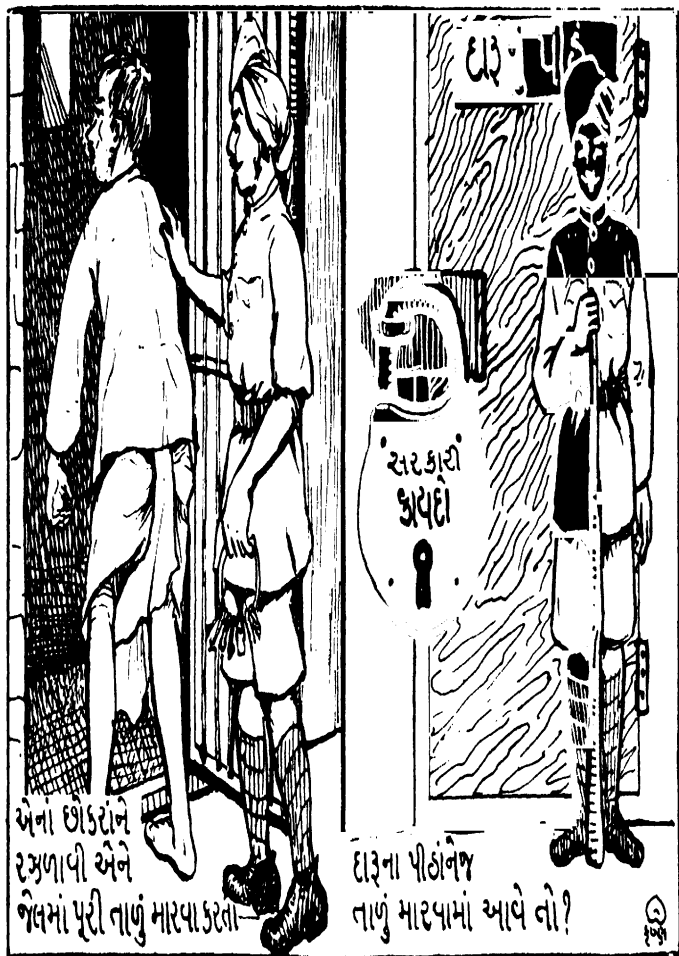
હાર

આવો ! આવો ! અમે તમારી જ રાહ જોઈએ છીએ !
અમને પણ જૂથ લાગી છે અને ભક્ષ જોઈએ છે.
આવો ! આવો ! આ બંગલામાં પધારો, ત્યાં તમને
સ્વર્ગનાં સુખ મળશે ! પધારો !

મરતા હશે. અનાથો અને અપંગોને, લુલાંલંગડાંઓને, ફાટયાં તૂટયાં ચિંથરેહાલ કપડાંમાં ફરનારાંઓને, શેરીઓમાં અને મહોલ્લીઓમાં ભીખ માગનારાંઓને, છાતીફાટ રૂદ્ધ કરતાં સ્ત્રી પુરુષોને—એ બધાંને પૂછો તેઓ કહેશે દારૂના એક જ પ્યાલાએ અમારા આ હાલહવાલ કર્યા છે. એ જોતાં તો લડાઈ સામાન્ય લાગે છે પણ દારૂની કટોરી તો કટાર કરતાં યે વધારે કાતીલ છે. દારૂના પ્રતાપે ઘરો ભાંગે છે, શિયળ બુટાઈ છે, ગરીબાઈ ધર કરે છે, પાપાચાર વધે છે અને ખૂનની સીમા તો રહેતી જ નથી !

દુકાળ પડે છે ત્યારે આપણે કંપી ઊઠીએ છીએ. પણ દારૂ તો લીલો દુકાળ આણે છે. જમીન એ જ ઉખેડી નાખે છે, પૈસો એ જ ખેંચી જાય છે, રોગચાળો એ જ લાવે છે. દુકાળ તો માત્ર હાડયામ ખેંચી લે છે, પણ આ દારૂ તો વરસોવરસ લાખો માણસોનાં સુખી જીવનમાં પૂંજો મૂકે છે અને તેમને પૈસેટકે ખુવાર કરી જીવતા મસાણે સુવાટે છે.

કહે છે કે આમાંથી તો રાજ્યને આવક મળે છે ! પણ આવક કેવી ? આવક કરાવનારાઓને તો એ ગળી જાય છે. ત્યારે એમ જ કહેને કે દારૂ આવક નથી કરાવતો પણ એ તો લોહીએ ધોઈને પૈસા પડાવે છે ! અને એ આવક કોની પાસેથી આવે છે ? દારૂ કાંઈ નવું ધન થોડું જ પેદા કરે છે ? એ દારૂની આવકમાં તો પોધેલ ધણી કમોતે મરણ પામતાં જ લાખો અને કરોડો વિધવાઓ અને અનાથ

તમે જ કહો કેને તાળામાં પૂરવો બેઠાએ ?

બાળકો ગરીબાઈની ચક્કીમાં પીસાઈ આખું જીવન દુઃખમાં અને ભૂખમરામાં ગાળે છે તેમનાં જીવનનાં નિસાસા છે. આનું નામ આવક હશે ? દારૂની આવક એ લોહીનો પૈસો છે. જે દારૂની આવક ઉપર જીવવા માગે છે એ માણસના લોહીથી પોતાનો ઘોઘરો ભરે છે.

તમારા ગામમાં આવી કોઈએ એક દારૂનું પીકું નાખ્યું. એએક દિવસ તો તમે તેના તરફ કુતૂહલથી જોઈ રહ્યા. પછી તમારા જીવાનીઆઓ એ કલાલની સાથે વાતે વળગવા લાગ્યા. એકએ દિવસ એમને મફત દારૂ પાચો. એટલે તો એમને દારૂના રસનો ચટકો લાગ્યો. પછી પૂછવું જ શું ? તમે જમને બત્રીસ લક્ષણા મનાતા હતા તે હુઆ લક્ષંગા થઈ ગયા, તમે જમને ધરમના દૂત જેવા ગણતા તે હવે શેતાનના ચોપદાર જેવા થઈ ગયા ! આનું શું કારણ ? જે દિવસે પેલા કલાલે તમારા ગામમાં દારૂના પીકાના પાચા નાખ્યા તે જ દિવસે તમારી ધનદોલતનાં એણે મૂળિયાં ઉખેડ્યાં. એટલામાં તો એકાએક તમારો જીવાનજેવ દીકરો ગૂમ થઈ ગયો. બીજા દિવસે ગામની નદીને કાંઠે તમને એનું શબ જડયું; તો બીજી બાજુએ તમારા ધરની એક અંધારી ચારડીમાંથી એનું લખેલું એક કાગળિયું મળી આવ્યું. એ કાગળમાં એણે એનું વસિયતનામું લખેલું હતું. આ રહ્યું

એ વસિયતનામું:—

- ૧ સમાજને, મારી આ બ્રથ ચાલચલકત વારસામાં આપી જઈ છું.
- ૨ માબાપને, દાડની પાછળ મેં જ પૈસો ઉડાવ્યો તેનું દેવું વારસામાં સોંપી જઈ છું.
- ૩ મારા ભાઈઓ અને બહેનોને, દાડની દુર્ગંધથી ભરેલા મારા જીવનની યાદગીરી સોંપતો જઈ છું.
- ૪ મારી સ્ત્રીને, જિંદગીભર રોવાનું અને મહેનત મજૂરી કરી પેટ ભરવાનું વારસામાં સોંપી જઈ છું.
- ૫ અને મારાં સંતાનોને, દાડડિયા બાપને ઘેર જન્મી હવે તમે તમારું જીવન રખડી રવડીને પૂરું કરજો એટલો સંદેશો વારસામાં આપી જઈ છું.

પોતાનાં સગાંવહાલાં માટે કેટલો કિંમતી વારસો મૂકીને એ જીવાન જમના દરબારમાં પહોંચી ગયો ! દાડ ! તારી બલિહારી છે !

તપાસ કરતાં જણાયું છે કે જલખાનાંઓમાં, ગાંડાની ઘરિપતાલોમાં દાડડિયાની સંખ્યા ઘણી મોટી હોય છે. ત્રણસો માણસની એક જલમાં તપાસ કરી તો માલમ પડ્યું કે તેમાંના ૨૮૧ તો પીધેલા છાકટા હતા. એક ફાંસિયો કહેતો હતો: “મેં સાતસો જેટલાને ફાંસીએ ચઢાવ્યા છે. પણ તેમાંનો એક પણ પીધેલ ન હતો એમ નથી.”

પેલે દિવસે એક સાધુ પુરુષ રસ્તે જતો હતો. એક નાનો લંગડો બાળક દોડતો દોડતો એને પગે પડ્યો અને કહેવા લાગ્યો: “ દાદા ! તમે અમારે ત્યાં ન આવો ? મારા બાપાને પીળી ડગલીવાળા લઈ ગયા છે ! ” પેલો સાધુ ધીમેથી પૂછે છે: “ બેટા ! એમ તે કંઈ લઈ જાય ? તારે ત્યાં બીજું કોણ છે ? ” પત્યરને પણ રડાવે એવી કરુણ બોલીમાં બાળક કહે છે: “ શું કરું મને સમજ પડતી નથી. ઘેરે મારા બે નાના ભાઈ છે ને એક બહેન છે. ઘરમાં કંઈ જ ખાવાનું નથી. અમારી મા આજે જ મરી ગઈ. તેથી મારા બાપાને પકડી ગયા ! ” સાધુને થોડું સમજાય છે પણ પકડી શા માટે ગયા તે સમજતું નથી. તેથી ફરી પૂછે છે: “ પણ તારા બાપાને પકડી શા માટે ગયા ? આજે કંઈ થયું હતું ? ” છોકરાની આંખમાં આંસુ ઊભરાઈ આવ્યાં ને દૂસકાં ખાતાં ખાતાં તેણે જવાબ આપ્યો: “ દાદા ! હું એટલું જાણું છું કે મારા બાપુ લાલ આંખ કરીને પાછા આવ્યા, મારી મા કંઈક કહેવા ગઈ એટલે તેના તરફ ધસી ગયા, એકબે લાત મારી એટલે મારી મા મરી ગઈ ! હું તો આ છાપાં વેચું છું અને બેચાર પૈસા લાવું છું. પેલો જડજ કહેતો હતો કે મારા બાપુને તો એ લોકો કાલે સોંપશે. અને તે પણ શૂળી કહે છે તેના પર ચઢાવ્યા પછી. તમે ચાલોને ? ” સાધુ છોકરાની પાછળ પાછળ જાય છે. પેલા ખૂનીની પાસે જઈ ધર્મનાં બે વાક્ય સંભળાવે છે. તેને કહે છે: “ ભાઈ, ભગવાને શલ્યાની અહલ્યા

પૈસા આપ, નહિ તો જીવ લઉં !

પૈસા લઉં અને જીવ પણ લઉં !!

તમે ફોફા પણ દારૂડિયાના ઘરમાં જાઓ અને જુઓ કે તે જીવતો છતાં મરેલો છે કે નહિ ? લુંટારો તો તમારી પાસે જે હોય તે જ લઇને તમને ઓરે છે પણ દારૂ તો તમને પૈસેથી પાયમાલ કરે છે અને છેવટે તમારો જીવ પણ લે છે.

કરી, ગણિકાને તારી, ગીધને તાર્યો, અને કાઢવમાં દટાઈ ગયેલા હાથીને પણ તાર્યો, તેનું સ્મરણ કર. એ જ નિર્બળનો બેલી છે.” પેલો ખૂની એકાએક ગળગળો થઈ બય છે અને કહે છે: “બાપજી! કાયદાનો શો ગુનો ? મારાં નબાપાં બાળકોનું હવે શું થશે ? નખખોદ જન્મે આ દારૂનું. દારૂના નશામાં મારાથી એવું કામ થઈ ગયું. લગવાન સૌને સદ્બુદ્ધિ આપો કે કોઈ દારૂનાં પીઠાં માંડે નહિ. ” આ પછી સાધુ બાળકો પાસે આવે છે. થોડા વખત પછી સાધુએ ધર તરફ જવા માંડ્યું ત્યાં તો પાછળથી એક દોડતી ગાડી આવી. ગાડી આવીને આંગણમાં ઊભી રહી. જઈને જુએ છે તો એમાં પેલા જ ખૂનીનું મુડદું હતું. સાધુએ પોતે એ મુડદાંને ઉતારી લીધું. પેલાં છોકરાંઓ આવી પહોંચ્યાં. તેઓ તો બેબાકળા જવાં તેમનાં બાપના મુડદાં તરફ જોઈ જ રહ્યાં. પેલો લંગડો બાળક તો કારમી ચીસ પાડી ઊઠ્યો અને બીજાં છોકરાં પણ ગભરાઈ ગયાં ને રડવા મંડ્યાં. આ દેખાવ જોઈ પેલા સાધુ પુરુષને ખૂબ લાગી આવ્યું અને દારૂ અજ્ઞાન ગરીબ માણસનાં જીવનનું કેમ સત્યાનાશ છે તે તેને સમજાઈ ગયું. તેની આંખ ઝંધડી ગઈ. મુ આગળ લળી પડીને, બળતા દૃઢ્યે, કરુણાનિધાન ઇશ્વ સાક્ષી રાખીને સાધુએ ત્યાંને ત્યાં જ પ્રતિજ્ઞા લીધી: “ ૨ દારૂને જડમૂળથી કાઢવા માટે મારી કાયા ધસી નાખી: જીવન નીચોવી નાખીશ. ફાવે તે જોખમો આવે પણ બાળકોને નબાપાં થતાં અટકાવીશ, સ્ત્રીઓને વિધવા ?

